

het dijlepaard

MARTENS T. - SCHOETERS B.
PLEINSTRAAT 72
3030 LEUVEN (HEVERLEE)

25 Fr

de groot-leuvense stadskrant

jaargang 6 maandelijks september 1983 nr. 7

v.u.: Toon Martens, Blijde Inkomststraat 115, 3000 Leuven

REDAKTIEADRES: BLIJDE INKOMSTSTRAAT 115, 3000 LEUVEN
TEL. 016/23.96.92 REK. NR. 001-0596401-24

FRISSE GELUIDEN BIJ HET OCMW

Als buitenstaander weet je eigenlijk weinig van wat er zich afspeelt binnen de muren van het OCMW. Deze instelling kostte de stad Leuven verleden jaar nochtans zo een slordige 170 miljoen fr. Om dat gat te vullen, wordt er nu gedacht aan het verder inkrimpen van de sociale dienstverlening of aan het verkopen van het patrimonium. Maar dat het schoentje wel eens ergens anders zou kunnen wringen, krijg je meestal zelden te horen. Dat is nochtans wat Patrick DESMET (Agalev) zegt. Als jongste OCMW-raadslid moet hij meer dan eens opboksen tegen de traditionele visie van zijn kollega's. Met hem hadden we een gesprek over het wel en wee van het Leuvens OCMW.

Beneden-Kessel roert de trom

Een artikel in Het Nieuwsblad van 9 juni zette heel wat kwaad bloed bij de Werkgroep Leefmilieu Beneden-Kessel. In een Open brief aan wijk- en actiegroepen zetten ze de puntjes op de i.

Naar een veilige schoolomgeving

Voor de leerlingen van de Pastoor Lambertschool te Wijgmaal is het geen lachertje om alle dagen heelhuids thuis te geraken. Te smalle voetpaden, gevaarlijke kruispunten,... vormen de ingrediënten van hun dagelijks hinder-nissenparcours.

Klapstuk '83

Begin oktober eindigt in Leuven de dansonwetendheid van Vlaanderen. En dit dank zij het Leuvens studentencentrum STUC dat zich ingezet heeft om van Klapstuk '83 een waar Internationaal Dansfestival te maken.

23 oktober

Op 23 oktober gaat, zoals U allicht weet, te Brussel de nationale betoging door tegen de plaatsing van de kernraketten. Maar dat ons in Leuven, vóór 23 oktober, nog heel wat te wachten staat, hoort U van het plaatselijk 23-oktoberkomitee.

WEER AAN DE SLAG

Voor de raadsleden was de vakantie nog korter dan voor de schoolkinderen: zij moesten al op 29 augustus weer aan 't werk. Bij de aanvang van de zitting bracht burgemeester Vansina voor de rechtstaande vergadering hulde aan de nagedachtenis van wijlen Alfons Roelandts, oud-burgemeester van Kessel-Lo, pionier van 25 jaar socialistisch bewind aldaar en een leven lang voorman van de socialistische arbeidersbeweging. Alle fracties sloten zich aan bij deze rouwhulde.

Deze keer waren er 15 politieverordeningen op de agenda en de burgemeester wilde die zoals gewoonlijk samenvoegen, maar er kwamen ditmaal bezwaren van Delbecque (Ag) bij de verordening naar aanleiding van de beruchte spreeuwenverdelging te Kessel-Lo en van Geeraerts (VU) bij deze betreffende het verkeersvrij maken van een aantal straten in Wilsela voor oefenritten van een rolschaatsclub.

Natuurlijk financiën

Een aantal rekeningen, begrotingen en begrotingswijzigingen van kerkfabrieken werden zoals gebruikelijk meestal eenparig goedgekeurd. Toch kloeg Van Mellaert (SPE) nog maar eens aan dat vele rekeningen en zelfs begrotingen veel te laat worden ingediend en hij vroeg ook of het kollege wel voldoende aandringt op eigen financiële inbreng van de kerkfabrieken zelf. Daarna werden verschillende leningen, voor een totaal bedrag van ongeveer 23 mio, zonder commentaar goedgekeurd.

Zowel Van Mellaert als Delbecque (Ag) stelden bij de stadskasopneming van het 2e kwartaal een spectaculaire verbetering vast ten opzichte van het 1e kwartaal, met name een vermindering van het tekort met ongeveer 140 mio. De cijfers laten volgens Van Mellaert uitschijnen dat de belastingsverhogingen die bij het aantreden van het nieuwe kollege begin dit jaar werden doorgevoerd, aan de hoge kant liggen. Volgens schepen Wouters was de verbetering vooral te wijten aan het opnemen van belangrijke leningen voor uit te voeren werken. Dit is natuurlijk geen bezit en een verbloeming van de werkelijke toestand. Toch was er ook een lichte verbetering in de achterstallige tegoeden vanwege de hogere overheid. Het gemeentefonds kwam over de brug met ongeveer 50%, maar van de andere inkomsten (onroerende voorheffing, personenbelasting, belasting op motorvoertuigen, ...) is globaal slechts 21,6% toegekomen in plaats van de 50% die normaal per einde juni zouden mogen verwacht worden. Nicole Delbecque drong opnieuw - tevergeefs - aan op acties samen met andere gemeenten en op heraansluiting bij de Belgische Vereniging van Steden en Gemeenten.

Van Mellaert stelde vast dat de bedrijfsrekeningen van het stedelijk slachthuis voor 1982 een tekort van ruim 5,5 mio vertonen ten laste van de arme stadskas, terwijl anderzijds het slachthuisbedrijf zelf ruim 10 mio bezit die goed belegd zijn, en hij vroeg of deze middelen niet konden aangewend worden om de stadskas uit de rode cijfers te helpen. De schepenen Anciaux en Wouters hadden dat ook al gemerkt en de zaak is in onderzoek. Marij Aerts (SPE) betreurde dat de subsidies aan de raadgevingen van het NWK gehalveerd werden en had vragen over het "gezinsinkomen" of het "inkomen van de ouders" waarvan sprake in het nieuw huishoudelijk reglement van 't Margrietje, wanneer het gaat over

wat men "onregelmatige gezinnen" pleegt te noemen of over gemeenschappen. Wat dat betreft antwoordden schepen Wouters en de burgemeester dat de feitelijke en de fiskale toestand van de betrokkenen in aanmerking genomen worden.

Wachten op de grote inspraak

Een voorstel van het kollege om aan Interleuven machtiging te verlenen tot het oprichten van een administratief gebouw, twee woongelegenheden, een bovengrondse en een ondergrondse parkeergarage op grond van de stad aan de Brouwersstraat en gedeeltelijk onder de speelweide van de Bruul, werd op aandringen van Van Mellaert (SPE) en Buysse (Ag) verdaagd. Het kollege wil echter alleen enkele technische en juridische kwesties opnieuw onderzoeken en is zeker niet van plan af te zien van de voorgenomen aankoop door de stad van 83 ondergrondse parkeergelegenheden in het op te richten complex. Nochtans wilden zowel SPE als Agalev voor het nemen van dergelijk besluit het resultaat afwachten van de grote inspraakronde over verkeer en parkeerproblemen, die in Info-Leuven zo uitvoerig aangekondigd werd. Er zullen hoedanook parkeerplaatsen nodig zijn zo dicht mogelijk bij het centrum van de stad zegt de burgemeester en het handelaarsverbond heeft daar trouwens nog maar pas bij de opening van de handelsbeurs op aangedrongen. Drie weken uitstel dus ... en zal de inspraak van de burgers dan weer gelijken op de gekende vijgen na pasen?

Er was ook Heiberg

De mensen van jeugdhuis Heiberg hadden aan de ingang van de raadszaal pamfletten uitgedeeld en konden zelfs met een ludieke aktie de zitting even onderbreken om hun ontevredenheid en ongerustheid te uiten, nu de herstelingswerken aan de gebouwen Heiberg eindelijk toch gaan aanvangen. Cockx (SPE) bracht de kwestie ter sprake: de algemene vergadering weet niets over de aanvang of het verloop van de werken of kent ook de oplossing niet die

voorzien is voor het personeel en voor de werking. Hij vroeg dat personeel en werking voor de duur van de werken (1 à 1 1/2 jaar) zouden ondergebracht worden in het Kolveniershof en wou de raad daarover zelfs laten stemmen, wat natuurlijk deerlijk mislukte. Sprockeels beloofde *nog deze week* een vergadering van de schepenen van openbare werken en van Jeugd met de afgevaardigden van Heiberg en met de architect. Op dergelijke vergadering kunnen alle problemen toch als grote mensen onder elkaar besproken en geregeld worden, nietwaar. Verheyen (CVP) gunde zijn kollega Cockx niet het alleen-recht om als verdediger van Heiberg op te treden en ook zijn partijgenoot Feyffer wilde zijn duit in 't zakje doen. Ontroerend deze algemene bezorgdheid voor de problemen van de jeugd, nochtans blijkt de restauratie van Heiberg reeds 3 jaar in voorbereiding te zijn ... De werking van het jeugdhuis zal tijdens de werken tenminste gedeeltelijk op Heiberg moeten blijven, zei de burgemeester, want we kunnen niet het risico lopen dat de jongeren de weg naar Heiberg verleren als we zolang zouden sluiten. De ontwerper kreeg als opdracht zijn plannen zo op te vatten dat de werken in 2 van elkaar onafhankelijke fasen kunnen uitgevoerd worden en dat tijdens elke fase het gebouw gedeeltelijk verder kan gebruikt worden. Van Mellaert waarschuwde voor beloften en overeenkomsten die niet op papier staan en vroeg of de gestelde voorwaarden ook in het bestek opgenomen waren.

De kaalslag duurt voort

De oppositie wilde uitleg over de afbraak van huizen aan het Damiaanplein en in de Parijsstraat ten behoeve van de Jozefietenschool. Het kollege beloofde er streng over te waken dat de vrijgekomen ruimte opnieuw bebouwd zou worden en dat de nieuwbouw in de omgeving zou kaderen, alhoewel konkret bouwplannen nog niet voorliggen. Van Itterbeek (VU) deed een bijna patetische oproep om toch de moedwillige krotting met het oog op afbraak zo mogelijk tegen te gaan en om weer

kan, buurten en straten als stadsland-
schap te laten klasseren; een studie-
bezoek aan Brugge werd het kollege warm
aanbevolen. De burgemeester gaf toe dat
de stad vrij machteloos stond tegenover
de eigenaars, behalve waar het gaat om
geklasseerde gebouwen. Libert (SPE) en
Buysse (Ag) vroegen dat bij het afle-
veren van slopingsvergunningen ook ter-
mijnen zouden opgelegd worden voor
aangepaste nieuwbouw.

Elke stad haar eigen molen

Van Itterbeek informeerde naar de
financiële resultaten van de "Luister
van Leuven" maar daarover had het
kollege geen gegevens omdat de stad
zelf niet vertegenwoordigd was in de
organisatie. Wel zei de burgemeester
dat de inrichters toch nog even zullen
moeten wachten op de toegezegde subsi-
die van 1,7 mio, omdat de ingediende
begroting nog niet door de voogdij-
overheid is goedgekeurd. Nicole Del-
becque (Ag) stelde voor de watermolen
van de Park-abdij na restauratie als
graanmolen in gebruik te nemen in
plaats van er een restaurant of der-
gelijke in onder te brengen. Zij
meende dat er tijdens de week-ends
best graan zou kunnen gemalen worden,
wat veel bezoekers zou aantrekken en
zij had zelfs al een kandidaat-mole-
naar. De burgemeester keek eerder
sceptisch maar zei toch akte te nemen
van het voorstel.

Delbecque kondigde ook aan dat op de
volgende zitting een gemeenschappe-
lijke motie van alle fracties ter
stemming zou gelegd worden in verband
met de spreuwenverdelging, maar
Devlies zei dat men alleen nog maar
akkoord was om over een tekst te
praten. Er zal dus nog heel wat water
in de Agalev-wijn moeten ...

PLEINFEESTEN 1983

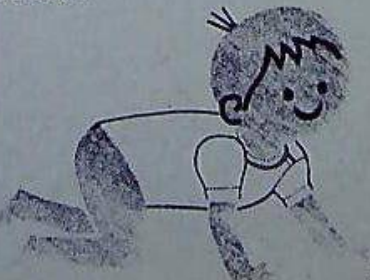

27 augustus: een stralende zon, bloe-
men en ballonnen aan elke deur, geen
auto's in de Pleinstraat, een grote
tent op het plein bij de Philips,
voor wie dit nog niet genoeg moest
zeggen: de buurt rond het speelplein
aan de Philips vierde voor de tweede
keer feest met als ingrediënten: een
optocht van de kinderfanfare, volks-
spelen, poppenkast, free podium, lek-
ker eten en 's avonds een groot bal.
Vergeten we de infostand niet te ver-
melden die een overzicht gaf van de
aktiviteiten (en financiën) van het
voorbije jaar: driekoningenfeest,
wandeling, aktie voor woonparkeren,
info-avond met Bart Massart, ... Er
was ook een voorstel te bekijken tot
herinrichting van de Pleinstraat om
de snelheid van het auto-verkeer af
te remmen. De rechte straat en het
eenrichtingsverkeer (voor auto's!)
brengen de autobestuurder in de ver-
leiding om eens flink op de gasplank
te duwen zeker als men al wat te laat
is om op het werk in de Philips te
geraken. En gelukkig bleek de tent
een overbodige luxe te zijn want ie-
dereen bleef tot laat in de nacht
onder de sterrenhemel zitten.

In de Pleinstraat was het feest
en wat is het toch weer goed geweest
Iedereen is nu weer fit en blij
wat een fijne straat hebben wij

Peuterspeelgroep gaat van start

Veel mensen met een peuter in huis,
zouden best wat meer vrije tijd willen,
zonder hem of haar daarom full-time
naar een crèche te willen doen.
Anderzijds is het ook gunstig voor
zo'n tweejarige als hij al met leef-
tijdsgenootjes leert omgaan voor hij
of zij naar de kleuterklas trekt. In
een kleine groep kunnen ze hun ver-
legenheid en angst beter leren over-
winnen. Zeker als de ouders zelf nauw
betrokken zijn bij de werking. In
Heverlee start op 1 september een
initiatief dat hieraan tegemoetkomt.
Het wordt een peuterspeelgroep vol-
gens de tradities van het vroegere
Kinderkafé, d.w.z. met beurtrol van
de ouders. De betrokken ouders onder-
houden dus zelf het systeem. Dit
maakt deelneming praktisch kosteloos.
Er zal alleen een kleine bijdrage
gevraagd worden voor de huur en de
verwarming van het lokaal, dat
overigens zeer mooi gelegen is aan
de rand van Heverlee-Bos, meer bepaald
op het Wezenplein. Je kan beslissen
je kind maar 2 of 3 dagen per week
te brengen of een halve dag dagelijks
bvb. Dit zal wel in de smaak vallen
van thuisblijvenden of werklozen, of
part-time werkenden. Als er veel
belangstelling is, kunnen we dagelijks
open houden. Er zouden steeds 2 ouders
zijn om de peutergroep op te vangen.
Als je nog een jongere baby thuis
hebt, is dat geen bezwaar om deel te
nemen. De dag dat je beurtrol hebt,
breng je die gewoon mee. Meer inlich-
tingen, kan je verkrijgen bij:
Rita en Herwig VAN SOOM, Mastellestr.,
55, 3008 Veltem 016/480631;
Regien en Ludo PARMENTIER, Waverse-
steenweg, 31 3371 Neervelp
016/734286;
Els en Jean SCHOLS, Naamsesteenweg,
214 3030 HEVERLEE 016/238484;
Kris en Mark HUYSMANS, Scheepmansstr.,
15 3031 Oud-Heverlee;
Greet MOONS, Naamsestwg., 223 3030
Heverlee.

TENMINSTE NOG ÉÉN RUSTIGE HERFST

"Wie het kwaaddoen niet belat wanneer hij kan, bevordert het." Met dit enigszins pathetisch klinkend citaat van een oude Romein (Seneca) besluit L. Suetens een boeiend artikel (in *Kultuurleven*, nr.3, 1983) over de (rechts-)bescherming tegenover het optreden van de overheid in verband met ruimtelijke ordening en leefmilieu. Zijn conclusie: de burger heeft het zeer moeilijk om zijn rechten te verdedigen in de wirwar van administratieve procedures. Dat zal iedereen eigenlijk wel weten, maar zo'n cliché blijft maar een cliché tot je het zelf meemaakt. Vandaar dit verhaal over de Maria Theresiastraat. Op dit moment lijkt het dat de volgehouden en systematische aanpak van de buurt de ambtenaren en de stadsoverheid dwong hun verantwoordelijkheid op te nemen: de gewraakte bouwaanvraag voor de bouw van een *appartementengebouw, parking en handelsruimte* in de Maria Theresiastraat op de percelen van huisnummers 16 en 18 is door het stadsbestuur voorlopig geweigerd op 18 april 1983.

Immo Christophe

Het verhaal begint in 1982 wanneer de immobiliënmaatschappij Immo Christophe de plannen opstelt voor een nieuwbouw in de Maria Theresiastraat. In augustus '82 wordt het dossier behandeld door de stedelijke werkgroep van Ruimtelijke Ordening. Zij brengt een aantal wijzigingen aan maar adviseert het project in grote lijnen positief. Deze werkgroep behandelt in principe alle bouw-aanvragen en is een zuiver adviserend orgaan voor het schepencollege. Op dat moment worden de omwonenden nog steeds niet op de hoogte gebracht. Dat gebeurt pas op 16 september: de meeste omwonenden krijgen een aangetekend schrijven. Zij kunnen ten laatste op 8 oktober bezwaren indienen i.v.m. de bouwplannen van Immo Christophe. Van de ontvangst op 21 of 22 september van deze aangetekende brief tot 8 oktober tellen we 14 dagen. Een zeer beperkte tijd om de bouwplannen in te kijken en een juridisch onderlegd bezwaar op te stellen. Maar wat mag volgens het Gewestplan? Heeft het Structuurplan hiermee te maken? Gelden hier de regels van een Bijzonder Plan van Aanleg? Als gewone burger en leek sta je in de jungle.

De binnenkoer van Maria-Theresiastraat, 16 met op de voorgrond de bedreigde magnoliaboom.

Stadsbestuur oordeelt bezwaren te licht

Omliggende bewoners en families dienen een kollektief (118 handtekeningen) bezwaar schrift in. Hun eerste bezwaar geldt de bouwdiepte van 35 meter. Hierdoor verdwijnen 3 prachtige bomen waaronder een hoogstammige es en een breedvertakte magnolia. De groene zone - op het gewestplan aangeduid als *parkzone* - vermindert aldus met 4 à 5 are. Ook in het structuurplan vindt de wijk argumenten die de hunne zijn: waardevolle groene ruimten in de stad moeten maximaal beschermd worden. In oktober verwerkt de dienst urbanisatie de bezwaren. Afwijzing van de bezwaren moet schriftelijk gemotiveerd worden en bij het dossier gevoegd. De indieners van deze bezwaren krijgen hiervan echter geen kopij. Beleefdheid moet blijkbaar wettelijk vastgelegd worden. Op 29 oktober - het dossier wordt opmerkelijk snel afgehandeld - gaat het schepencollege akkoord met de bouwaanvraag. Ook hierover worden de *belanghebbende* burens niet geïnformeerd, tenzij men hierom uitdrukkelijk per brief vraagt. Tijdens de vol-

gende twee maanden verhuist het dossier van de stad naar de *provincie*. De dienst stedenbouw van de provincie moet namelijk de *voorlopige* goedkeuring onderzoeken en kan alsnog een negatief advies uitbrengen binnen de 60 dagen. De provincie adviseert negatief. Op 16 december wordt Leuven hiervan in kennis gesteld. De indieners van de bezwaren worden weerom niet automatisch op de hoogte gebracht van de stand van het dossier. In januari-februari van dit jaar bespreekt het schepencollege dan dit ongunstig advies. Normaal is men verplicht dit advies op te volgen en de *bouweeër* in kennis te stellen van de bouwweigering. Er wordt echter geen beslissing genomen. Waarom dit uitstel?

Brussel zegt neen

Immo Christophe heeft beroep aangetekend bij het Hoofdbestuur van Stedenbouw. De bezwaren worden nogmaals op papier gezet en stap voor stap worden de argumenten van Immo Christophe ontkracht. Het Hoofdbestuur van Stedenbouw bevestigt de weigering van de provinciale dienst. Een positief geluid dus uit de Wereld van Ambtenaren-stedenbouwers die hun vak als bewaker van een goede ruimtelijke ordening au sérieux nemen. En uiteindelijk neemt dan ook het schepencollege zijn verantwoordelijkheid op en weigert de bouwaanvraag op 18 april 1983. Nu de beslissing voor de bewoners van de omgeving gunstig is uitgevallen wordt hun woordvoerder - zelfs per telefoon - op de hoogte gebracht en wordt hij op een vergadering, 10 mei jl., uitgenodigd. Aanwezig zijn: schepen Massart (van Ruimtelijke Ordening) als voorzitter, een vertegenwoordiger van Stedenbouw Nationaal en vertegenwoordigers van Immo Christophe (aannemer en architecten). Eigenlijk opmerkelijk. Niet in het minst omdat voor de eerste keer ook de buurt uitgenodigd wordt, maar ook omdat de beslissing (de weigering) gehandhaafd blijft. Ook vreemd omdat alle partijen 3 weken na het vallen van de beslissing rond de tafel gebracht worden. Zes maanden na de goedkeuring van het dossier door het stadsbestuur maakt de weigering door de provinciale dienst voor stedenbouw een gesprek mogelijk?!

Naar de bestendige deputatie

En nog is het verhaal niet definitief afgesloten, want Immo Christophe is weer eens in beroep gegaan, ditmaal bij de Bestendige Deputatie van Brabant. Eigenlijk de gebruikelijke manier om in beroep te gaan bij een *bouwweigering*. Maar misschien speelden er andere elementen mee om eerst bij het Hoofdbestuur een beroep aan te tekenen. Normaal heeft de Bestendige Deputatie 2 maanden de tijd om zo'n dossier te behandelen, in de praktijk kan dat wel eens tot 6 maanden uitlopen... Tenminste nog één rustige herfst voor de bedreigde parkzone.

Moraal van dit verhaal: als *belanghebbende* kan je best je dossier volgen, anders zou je wel eens voor nefaste gevolgen kunnen komen te staan.

26-30 / X / 1983

5de EUROPEES POËZIEFESTIVAL
5ième FESTIVAL EUROPÉEN DE POÉSIE
5th EUROPEAN POETRY FESTIVAL

Eugène Van Itterbeek en co trotseren van 26 tot 30 oktober de crisis met dichters en muziek. Het thema van het festival: *Romantiek in de hedendaagse Europese poëzie*. Uit het drukke programma (telefonisch gratis te verkrijgen op 016/235351, Blijde Inkomststraat, 9) kunnen vooral de *readings* (dichters lezen voor uit eigen werk) een breder publiek aanspreken. Er zijn er drie: op 27.10 om 20 uur 30' met o.m. Marin SORESCU (Roemenië) en Lars GUSTAFSSON (Zweden); op 28.10 om 15 uur, en om 20 uur 30' met alleen maar Nederlandstalige poëzie van Verpale, Van Hee, Gruwez, Hanny Michaelis, Gwij Mandelinck, enz. Vooral deze reading kan ontaarden in een orgie van Vlaams verdriet. Speciale aandacht ten slotte voor het programma rond Marin Sorescu op 28.10 om 11 uur. Van deze Roemeen, een lesje dialectiek. Meerzeggend, zoals de aandachtige lezer zal merken:

PERPETUUM MOBILE

Tussen de idealen van de mensen
en hun verwerkelijking
zal altijd
verval bestaan,
groter dan
van de reusachtigste waterval.

Men kan dit
verval van de hoop
rationeel benutten
wanneer men er een soort krachtcentrale
overheen bouwt.

Al zou de zo verkregen energie
slechts genoeg zijn
voor het aansteken van een sigaret,
dan is er toch iets gewonnen,
want terwijl wij roken, kunnen wij
nog grotere idealen
uitdenken.

Leuven, niet zo levend

'de stad is een drinkplaats
een stil diep verdriet'

bij valavond, als de vleermuis jaagt
ontwaken domme werkelozen
uit het niets

in cirkels en lemniscaten
vinden zij mekaar, zichzelf, de kroeg
en blijven daar

bij nicotine en muziek
in stikstof, ogen, drank
eten zij de nacht

en 's ochtends, met de eerste krant
als trieste bedvriendin
slapen zij in

oorlog overal
- maar geen leger
dat hun botten wil

Arno Kerckhof

BENEDEN-KESSEL ROERT DE TROM

In een artikel van donderdag 9 juni (Nieuwsblad) laat de dienstdoende journalist (jpk) de heer Vansina aan het woord over de wegenwerken aan de Holsbeeksesteenweg en de werking van het comité aldaar. De krantekop vermeldt: "Vansina: 'Meerderheid keurt actiegroep af'. Plannen van actiegroep rond Holsbeeksesteenweg afgevoerd". Verder nog: "Van al de voorstellen die de 'Werkgroep Leefmilieu Beneden-Kessel' had uitgewerkt voor een verkeersvriendelijker aanpak van de plannen voor de Holsbeekse- en Wilselsesteenweg zal in de praktijk omzeggens niets gerealiseerd worden. Toen de stad zelf de bevolking ging ondervragen, bleek dat slechts een kleine minderheid achter die voorstellen stond". Verder in de tekst maakt de journalist (zijn eigen) proces van de werking van het comité. "De inspraak begon fout te lopen in de eindfase: slechts een beperkte groep van gemotiveerde aktievoerders tekende verkeersremmende plannen zonder de bevolking nog op ruime schaal te bevragen. Zij hadden daarbij alleen aandacht voor fietsers en voetgangers". Daarop laat hij Vansina antwoorden: "Het is duidelijk dat een actiegroep fout zit als ze zich te eng opstelt". Handelaars en automobilisten zouden niet bij het overleg betrokken zijn. Verder is er nog sprake van de visie en de meningen van de 'meerderheid'. En het citaat of de interpretatie dat "Burgemeester Vansina kennelijk zijn lessen getrokken heeft uit de gebruikte inspraakprocedure en er in de toekomst op zal toezien dat aktievoerders een ruime basis vertegenwoordigen. Anders zal de stad zelf de bevolking naar haar mening vragen".

Open brief

De wijkgroep voelt zich in de rug geschoten en antwoordt met een open brief van 5 bladzijden aan alle wijk-, buurt- en werkgroepen, waarin zij hun verhaal en hun ervaringen vertellen. Zij situeren zelf hun initiatief in een breder kader (de lessen

van de Heer Burgemeester indachtig). We laten hen uitgebreid aan het woord met de perstekst. Voor de leesbaarheid hebben we er een aantal titels aan toegevoegd.

Gebrek aan inspraak vertraagt werken

In 1980, bij de start van Werkgroep Beneden Kessel, wordt aan het toenmalig stadsbestuur gevraagd wijkbewoners tijdig te informeren over de geplande wegenwerken van de Holsbeekse en Wilselsesteenweg. In maart 1982 is er nog geen enkele vorm van inspraak geweest, uit de krant vernemen we dat de werken aanbesteed zijn. Een poging om, met afspraken op papier, met de Dienst Urbanisatie een 'officiële' inspraakprocedure te beginnen, mislukt. Op onze, noodgedwongen, eigen info-vergadering worden de plannen beoordeeld. Men is unaniem: deze plannen zijn opgesteld zuiver in functie van snel doorgaand autoverkeer en vertonen aldus onduldbare tekortkomingen (ontbrekende voetpaden, grote trechtervormige aansluitingen bij zijstraten,...). De snelheid van het gemotoriseerd verkeer ligt veel te hoog, de bewoners van deze straten vinden dit zeer onveilig, de heraanleg van deze wegen is een gelegenheid om daar iets aan te doen. De hogere overheid (Gesubsidieerde Werken) wijst de stad op de tekorten, die nog steeds in de plannen zaten (ondanks hun advies en opmerkingen op de voorontwerpplannen) en vraagt de aanpassing van de plannen. Dat er plannen moesten hertekend worden is dus niet 'de schuld' van de werkgroep, maar van de nonchalance van de stadsdiensten (of hun baas) en de onkunde van de ontwerper. De flagrante fouten die in de plannen geslopen waren, zouden, indien men op tijd met inspraak begonnen was, dadelijk gekorrigeerd zijn. Door gebrek aan inspraak zijn de werken vertraagd. Onze werking heeft er tenminste voor gezorgd dat de flagrantste fouten uit de plannen

verdwenen. De 'voorstellen die uit de plannen zijn geschrapt' (zoals het krantenartikel dit verkeerdelijk voorstelt) zijn NIET onze voorstellen maar aanpassingen die een flauw afkooksel zijn van de onze. Dat deze, onkreatieve, voorstellen niemand konden overtuigen, hoeft geen verwondering.

1. De voorstellen die we ontwikkelden hebben in niets van hun waarde verloren. Het zijn de konkrete maatregelen die men in het kader van een beleid voor meer 'verkeersleefbaarheid' kan nemen.

2. Ondanks de mooie principes over inspraak, slaagt men (bedoeld wordt 'de stad', n.v.d.r.) er niet eens in de inwoners spontaan en volledig te informeren. In de brochure over de 'spelregels van de inspraak' vinden we onder punt 7: "Van belang zijnde informatie zal voor alle partijen op dezelfde tijdstippen ter beschikking komen. De gemeente moet zo vlug mogelijk, duidelijk en in de juiste onderlinge samenhang, en zoveel mogelijk alle inzichten van de instanties die met planvoorbereiding zijn belast, openbaar maken. Met andere woorden, de bevolking heeft recht op een aktief gemeentelijk voorlichtingsbeleid". Vanuit onze ervaringen licht bovenstaande tekst wel propaganda. In de loop van 'dit werkjaar' waren er tientallen telefoons, tien brieven (waarvan 3 onbeantwoorde) om plannen te krijgen of in te zien, de fazering van de werken te kennen, .. Zelfs nu weten we nog altijd niet welke plannen men zal uitvoeren en, naar we vermoeden, kan men nog wat van onze opmerkingen leren (bvb. uitgang Provinciaal Domein, dubbele richting in smalle straten).

3. Wij hebben een heel jaar lang in de grootst mogelijke openheid gewerkt en met een konstante bezorgdheid om zoveel mogelijk mensen bij onze werking te betrekken, "handelaars en automobilisten inbegrepen". Getuige hiervan de (tweemaal duizend) wijkkrantjes, tevens uitnodiging voor infovergaderingen, tentoonstellingen ter gelegenheid van schoolfeesten en een prikkelprojekt (een voorstel uitgetest op ware schaal). Drie vergaderingen alleen al werden besteed aan de problemen van de handelaars. De heer Verlinden, CVP-gemeenteraadslid, volgde een tijdlang onze werkvergaderingen, ...

Hoorzitting: decibels meten

4. Daartegenover staat slechts één hoorzitting in het gemeentehuis van Kessel-Lo (uitnodiging per aanplakking). Daar werden geen argumenten genoteerd, maar decibels gemeten. Er werden zelfs geen plannen getoond (al goed dat wij dat zelf enkele dagen ervoor gedaan hadden op twee infovergaderingen in de wijk). En dit heet dan "toen de stad zelf de bevolking ging bevragen, bleek slechts een kleine minderheid achter die voorstellen (van het wijkcomité wordt verkeerdelijk gesuggereerd) stond". De, weinig geoefende, moeders die hun standpunt schuchter verwoorden; inwoners die wel hun gedacht zegden, maar niet eindeloos op hetzelfde wilden terugkomen; de werkgroep die rustig en met argumenten haar standpunt bekendmaakte. Zij allen werden overschreeuwd door enkele paniekerige handelaars en fanatieke automobilisten, de meerderheid? In alle handboeken over inspraak vind je dat 'hoorzittingen' niks met georganiseerde inspraak (samenwerking en overleg) te maken heeft, onze ervaringen bewijzen het. Ondertussen lijkt de reactie van onze burgervader dan ook op die van een autoritaire vader die niet duldt dat zijn volwassen geworden kinderen argumenten vragen in plaats van gezag.

DE OCMW-RAAD GEOPENBAARD

EEN GESPREK MET PATRICK DESMET

Patrick Desmet is de jongste van de 13 OCMW-raadsleden, hij is ook lid van AGALEV en hij houdt er ook andere ideeën op na over het OCMW-beleid, het deficit van de OCMW-begroting, het patrimonium, ... Met hem hadden we een babbeltje over zijn indrukken en ervaringen na 5 maand OCMW-raad.

DP : Sinds 1 april van dit jaar ben je lid van de OCMW-raad voor Agalev. Hoe ben je er eigenlijk toe gekomen je kandidatuur te stellen voor de OCMW-raad ?

P(atrick) D(esmet) : Als lid van Agalev werd mij bij de samenstelling van de lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen gevraagd of ik op de lijst wou staan. Ik heb dat toen geweigerd omdat ik van mezelf vond dat ik veel te weinig afwist van de gemeentelijke materie. Toen na de verkiezingen bleek dat we ook 1 zetel zouden hebben in de OCMW-raad, werd er binnen de groep Welzijn en OCMW van Agalev-Leuven gezocht naar iemand die zich kandidaat wou stellen. Toen men het mij vroeg, heb ik ja geantwoord, omdat ik, werkzaam zijnde als sociaal-assistent binnen een OCMW, vond dat ik wel op de hoogte was van een deel van de welzijnsmaterie.

Ik voel me geen politiker

DP : Agalev heeft nochtans steeds geponeerd dat de leden van de OCMW-raad deskundigen moesten zijn en geen politiciers. Als lid van de politieke partij Agalev ben je toch ook een 'politicus' ?

PD : Ja en nee, want ik beschouw me niet als een politicus (in de enge zin van het woord) in de OCMW-raad, maar wel als iemand die de dingen een beetje probeert te veranderen. Vóór de verkiezingen hadden we duidelijk gesteld dat de leden van de OCMW-raad deskundigen moesten zijn in die zin dat ze voeling moesten hebben met de behandelde problematiek en liefst uit de welzijnssector kwamen. Ik denk daar door mijn beroepservaring in zekere mate aan te beantwoorden.

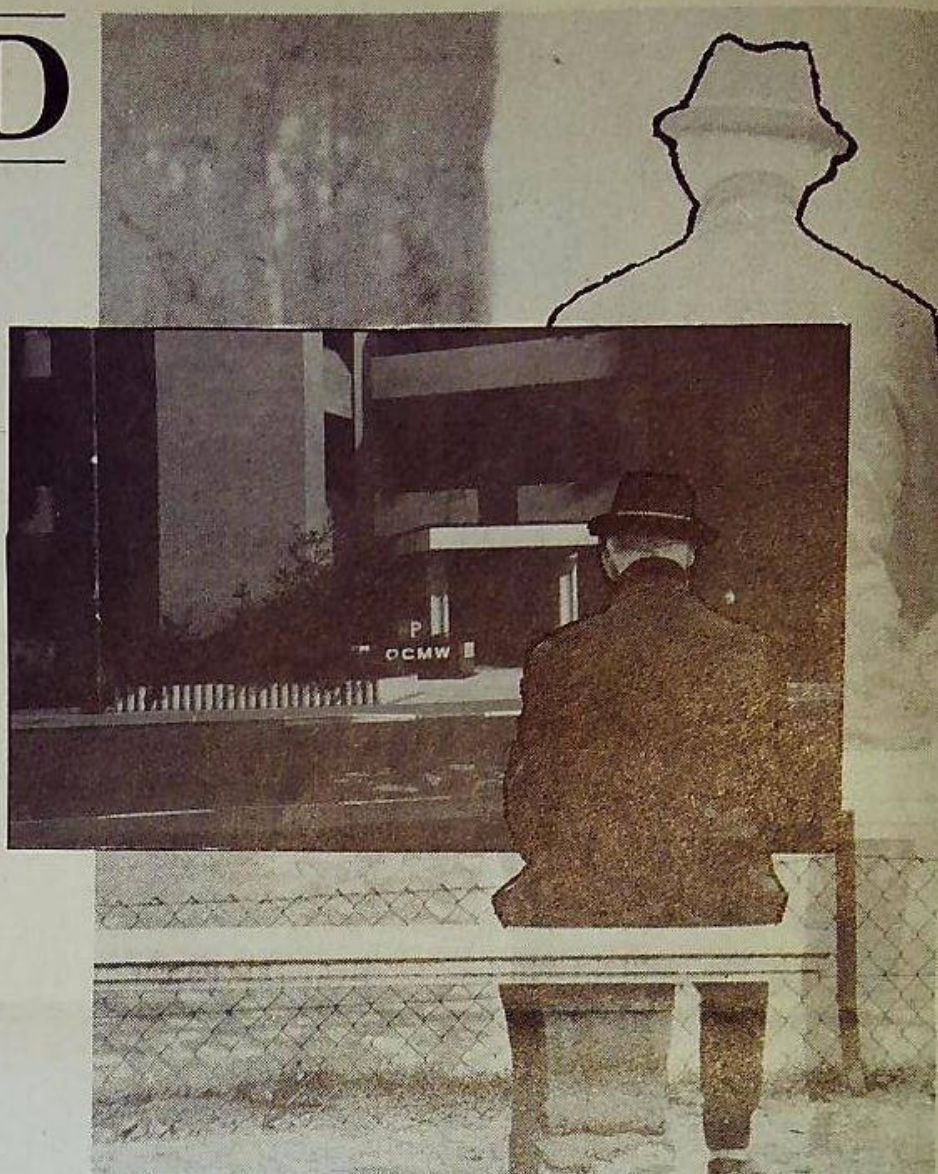
DP : En hoe zit dat dan bij de andere partijen ? Zijn dat politiciers ?

PD : Dat weet ik eigenlijk niet, die vraag zou je hen moeten stellen. Maar ik vermoed dat de vraag of ze wel 'de juiste man op de juiste plaats' gezet hebben, voor hen slechts van bijkomende aard was. Niet dat ik de juiste man op de juiste plaats ben, maar... wat mijzelf betreft heb ik er voor de verkiezingen nooit aan gedacht lid te worden van de OCMW-raad. Bij ons stelde de vraag zich pas na de verkiezingen. Er waren meerdere mensen die in aanmerking kwamen, maar uiteindelijk zijn het praktische dingen die de doorslag gegeven hebben, zoals Leuvenaar zijn, een stabiele plaats hebben die u toelaat een aantal jaren te zetelen, ... Terwijl er bij de andere partijen, naar ik vermoed, mensen zijn die voor een plaats in de OCMW-raad gepostuleerd hebben.

Openbaarheid

DP : De OCMW-raad heeft, in tegenstelling met de gemeenteraad, een gesloten karakter. In de gemeenteraad komen de tegenstellingen tussen meerderheid en oppositie scherp naar voren. Is dat ook zo in de OCMW-raad ?

PD : De OCMW-raad is een gesloten vergadering. Dat heeft zijn voor- en nadelen. Ik heb alleszins de indruk dat er meer kollegiaal gewerkt wordt dan in de gemeenteraad. In de gemeenteraad voelt de oppositie zich verplicht zich meer te profileren tegenover de meerderheid, o.a. ook door anders te stemmen. In de OCMW-raad wordt er meer kollegiaal gestemd. En ik vind dat niet zo erg. Als er goede dingen bij zijn, dan stemt ge mee. Ook de andere oppositieleiden hebben daar geen moeite mee. Als oppositielid vind ik dat ik een dubbele taak heb nl. een controlerende en een kritische. Mijn grootste verwijt op de werking van de raad is dat ik zo laat de agenda in handen krijg, zodat je nauwelijks de tijd hebt om alles grondig te bestuderen. 's Vrijdags krijg ik de agenda voor de donderdag van de week erop.

DP : Maar wordt er rekening gehouden met uw kritiek ?

PD : Voor het moment weinig, omdat we nog altijd in de sfeer zitten van "alles wat van de oppositie komt is negatief". Ik vind dat kritiek ook opbouwend kan zijn. Volgens hen kan wat van de oppositie komt niet anders zijn dan negatief dus moeten ze zich verdedigen. Omdat het van de oppositie komt. En dat stoort mij. Het is niet mijn bedoeling hen af te breken, maar wel andere accenten te leggen. Maar ja, dat kan ook niet op 5 maanden tijd veranderen.

DP : En hoe is de samenwerking tussen oppositiepartijen ? Is er enige vorm van samenwerking ?

PD : Nee, er wordt heel weinig samengewerkt.

DP : Om zo een vergadering voor te bereiden, moet je zeker ook heel wat dossiers inkijken ?

PD : Dat hangt af van de materie. Er zitten veel personeelsdossiers op een agenda : 27% van de behandelde punten tussen 1 april en nu waren personeelsaangelegenheden. Dat zijn zaken die ik minder bekijk. Ik moet wel zeggen dat ik alles mag inkijken wat ik wil: ik heb waarschijnlijk zelfs minder last om dossiers vast te krijgen dan de mensen in de gemeenteraad.

DP : Agalev pleit voor openbaarheid van bestuur. De OCMW-raad is een gesloten vergadering. Wat hebben jullie eraan gedaan ? Waarom de verslagen van de OCMW-raad niet bekendmaken ?

PD : Dat kan niet. De vergaderingen moeten inderdaad gesloten zijn als het over personen gaat en over dienstverlening. Ge zoudt het kunnen splitsen in een openbaar en een gesloten gedeelte. Maar voor het ogenblik is dat onwettelijk. Daarvoor zou de nationale wetgeving veranderd moeten worden.

De nieuwe vleugel van St. Pieter zal nog wel een tijdje leegstaan want over de bestemming ervan tast men nog rond in het ongewisse.

DP : Maar is het dan ondertussen niet mogelijk om daar op lokaal vlak iets aan te doen ?

PD : Dat moet mogelijk zijn, maar daar heb ik voor het ogenblik nog maar weinig aandacht aan besteed. 72,9% van de zaken tot nu toe gaan over persoonlijke zaken, dus slechts 27% van de zaken zouden in het openbaar kunnen behandeld worden. Het zou inderdaad interessant zijn om die zaken openbaar te maken. Wat ik bijvoorbeeld wel belangrijk vind is de bespreking tijdens de komende weken van de begrotingen van het psychiatrisch instituut, van St. Pieter, Fabiola, Remy, ... Zeker de debatten i.v.m. begroting en rekeningen zouden openbaar moeten zijn. Want daaruit kan je hun politiek aflezen.

De kas is leeg

DP : Heb je al een beeld van het welzijnsbeleid dat door het OCMW van Leuven gevoerd wordt ?

PD : Als je de begroting '83 doorneemt, dan blijkt 32,9% van de totale begroting naar instellingsgerichte bejaardenzorg te gaan, de extra-murale diensten (= gezins- en bejaardenhulp, maaltijdbedeling, klusjesdienst, poetsdienst en thuisverpleging) daarentegen bedragen slechts 10% van de begroting. Dus 3/4de van hun budget voor bejaarden gaat naar instellingen en slechts 1/4de naar extra-murale diensten. Ik zou dat graag omdraaien.

DP : En de andere posten op de begroting ?

PD : Maatschappelijke dienstverlening slurpt 21,3% op van de begroting, de algemene administratie 24,5%. Nochtans wanneer er bespaard moet worden, wordt er dikwijls alleen gesproken over maatschappelijke dienstverlening en dan meer specifiek de steunverlening, maar dat is maar 1/5de van de totale uitgaven. Over de andere 4/5de wordt gewoon niet gesproken. Zo verhelp je geen deficit, dat is larie.

DP : Hoe dan wel ?

PD : Bijvoorbeeld door de bejaardenzorg anders te organiseren. Laat ons meer aandacht besteden aan burenhulp, waarom kunnen warme maaltijden niet door burenhulp verzorgd worden. In plaats van bejaarden te plaatsen, moet men proberen ze zo lang mogelijk thuis te houden en ze daar te helpen, op kosten van het OCMW. En dat zou heel wat goedkoper zijn dan ze in een instelling te plaatsen.

DP : Dat is toch theorie. Het OCMW stapt blijkbaar toch niet af van een instellingsgericht beleid. Zie maar de aankoop van de eigendom van Scheut, de plannen met het oud OCMW-gebouw, ...

PD : Daarvoor kom je eigenlijk nog iets te vroeg want de begroting '84 is nog niet besproken en daaruit zal blijken waarop er bespaard wordt. Ik ben tegen het verder uitbouwen van nog meer bejaardentehuizen, niet alleen

om financiële redenen maar vooral om menselijke redenen. Als ze hun plannen uitvoeren rond het OCMW-gebouw, dan wordt dat een ware ghetto. Ook bijvoorbeeld de Zwart Zusters, het is een apriori van dat te behouden: de vraag "waarom die bedden niet afschaffen?" wordt gewoonweg niet gesteld. En volgens mij is het juist in de instellingsgerichte dienstverlening dat er gesnoeid moet worden.

Wat met het patrimonium ?

DP : Er wordt ook dikwijls gezegd dat het OCMW uit de zorgen zou zijn indien het zijn patrimonium zou verkopen ?

PD : Volgens mij persoonlijk is dat zinloos omdat het een lapmiddel is om het deficit op korte termijn op te lossen. Zolang ze een begroting blijven opstellen die hoger ligt dan de middelen waarover ze beschikken, zit je binnen 5 jaar in identiek dezelfde toestand en dan heb je niks meer om te verkopen.

DP : Ja maar een patrimonium onderhouden kost toch geld ?

PD : Ik heb mij laten wijs maken dat het de enige dienst is die winst maakt voor het ogenblik.

DP : Ja maar neem nu het Klein Begijnhof. Is het restaureren ervan, een taak voor een OCMW ?

PD : Ik vind van wel indien ze daar een goede bestemming aan geven. Ik heb echter horen zeggen dat ze het aan particulieren zouden verhuren aan 13.000 fr./maand. Het is een moeilijke zaak. Wat doen we met die huizen? Verhuren we die aan cliënten of aan particulieren die het aankunnen? Voor mijn part mag het maximaal opbrengen op voorwaarde dat ze mensen die dakloos zijn aan een woonst helpen. Het probleem van het patrimonium is ingewikkeld. Maar het patrimonium verkopen is volgens mij slechts een lapmiddel. Het is de structuur van de uitgaven die aangepakt moet worden: andere, goedkopere prioriteiten leggen zoals bijvoorbeeld de dienstverlening aan huis door burenhulp. Men moet niet alleen zuinig leven in tijden van crisis, maar men moet dit altijd doen want onze verspillingen nu zullen een negatieve weerslag hebben op de komende generaties.

Foyer Rémy eindelijk gerenoveerd?

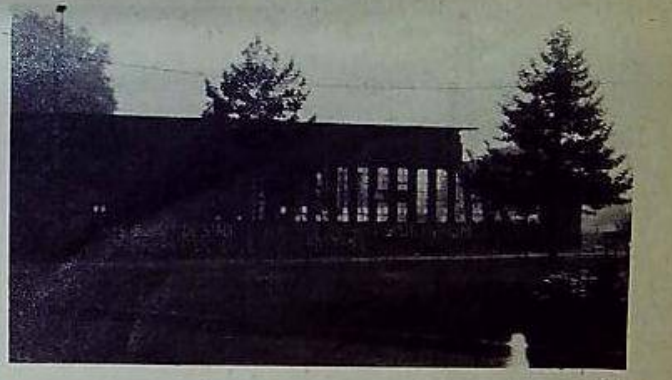

Doelgemeente Wijkmaal
 Dienst : RENOVATIE FOYER
 G. Kern : DA/AD
 H. Kern : BLA/BLA

Voorzitter en Bestuursleden
 nodigen U uit op de aanvang van de renovatiewerken aan de "FOYER RÉMY",
 Privaatweg te 3019 Wijkmaal (Leuven) op zaterdag 27 augustus 1983, om
 9u30.

Op last van het renovatiecomité
 Voorzitter en Bestuursleden
 REMY DE BECKER Voorzitter
 FONS DAVIDS Ontmoetingsvoorzitter
 IVON PULS Secretaris
 KUNST BENKENNIS Kasier
 WINKEL HIER Secretaris

In Wijkmaal is blijkbaar niet iedereen het eens met de bouw van het nieuwe 'spo(r)tcentrum'. Er werd dan ook een renovatiecomité opgericht, dat de renovatie van de Foyer Rémy ter harte zou nemen.

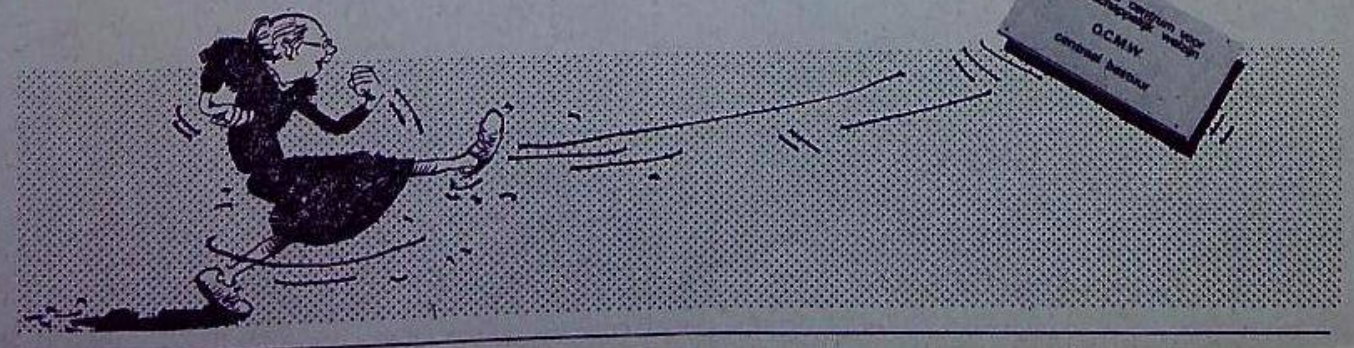

In persoonlijke naam

Burgemeester Van Sina en nog enkele andere leden van het schepencollege zullen op 23 oktober deelnemen aan de antirakettenbetoging, in persoonlijke naam wel te verstaan. Als CVP'er zijn ze voor de plaatsing van de raketten en als persoon zijn ze er tegen. We kennen de dubbele moraal van de katholieken maar in zaken van leven en dood heeft de partij toch de naam erg principieel te zijn, behalve dan als het over de raketten en de bewapeningswaan gaat. De standpunten van organisaties zoals Pax Christi, het ACW zijn nochtans duidelijk. We hopen dat de ACW-ers goed zullen onthouden hoe hun mandatarissen hun standpunten verdedigen binnen de CVP. De deelname aan de betoging uit persoonlijke naam zonder enige andere concrete daad, bijvoorbeeld in de gemeenteraad is toch wel erg zwak. We hopen dat de opiniepeilingen gelijk krijgen en dat 1/3 van de CVP-kiezers de partij verlaat als de raketten er komen.

Als het zo voortgaat

Voor de eerste keer sinds het bestaat, heeft Info-Leuven ons langer dan vijf minuten kunnen boeien. Als het zo voortgaat moeten we, wie weet, nog Met Dijlepaard opdoeken.

IK WIL VEILIG NAAR SCHOOL

In Wijgmaal had de eerste schooldag dit jaar een bijzonder kleurtje. Het ouderkomitee van de Lambertzschool had deze dag immers aangegrepen om samen met de kinderen actie te voeren rond de schoolveiligheid.

Reeds verscheidene jaren werd door de ouders de verkeersonveilige situatie rond de school aangeklaagd. Om daar eindelijk eens iets aan te doen, besloot het ouderkomitee er vorig jaar werk van te maken en actie te voeren rond deze toestand. Hiertoe werd contact opgenomen met de VZW Langzaam Verkeer die haar medewerking toezegde. Begin maart '83 vond een eerste discussie- en informatieavond plaats. Er werd een werkgroep opgericht (met ouders en leerkrachten) die de moeilijkheden nader zou onderzoeken. Samen met de leerlingen van het zesde studiejaar werd een knelpuntenkaart opgesteld.

Knelpunten

Het grote probleem van de Lambertzschool is eigenlijk de nabijheid van de Descampslaam. De Lambertzschool is gelegen in de Ursulinenstraat, een zijstraat van de Descampslaam. En de Descampslaam is zowat de drukste straat van Wijgmaal, deze verbindt Rotselaar met Wijgmaal en Herent. Waar het ouderkomitee steeds voor gepleit heeft is dat niet alleen de Ursulinenstraat maar ook het kruispunt met de Descampslaam heringericht zou worden. In de Ursulinenstraat heeft het voetpad tussen de schoolpoort en de Descampslaam maar een breedte van 70 cm. En elektriciteitspalen en afvalbakjes maken de doorgang op sommige plaatsen gewoon onmogelijk. Ook het feit dat heel wat ouders hun kinderen met de auto komen afhalen, schept gevaarlijke opstoppingen.

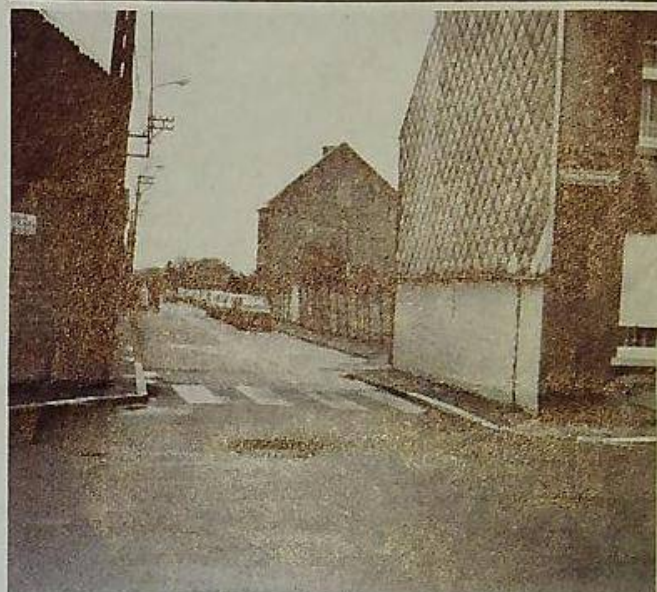
Een ander probleem is het kruispunt met de Descampslaam: smalle voetpaden, een beperkte zichtbaarheid en de hoge snelheid van de auto's maken van dit kruispunt een zeer gevaarlijke plaats. Eens deze knelpunten in kaart gebracht, werd eind april de visie rond de gewenste herinrichting verder gekoncretiseerd, ieder lid van de werkgroep zou zelf een eigen ontwerp maken. Ondertussen had men van het

stadsbestuur verkregen dat het zou wachten met eventuele herinrichtingsplannen tot de werkgroep zijn voorstel op papier had. Tijdens de maand mei werd aan de hand van de verschillende ontwerpen (van de leden van de werkgroep en van de stad) een nieuw voorstel uitgewerkt. Dit voorstel werd dan eerst aan de ouders, de leerlingen en de leerkrachten (in een kleine tentoonstelling), en later aan de buurtbewoners voorgelegd zodat iedereen nog een eigen inbreng kon doen. Daarna werd eind juni een definitief ontwerpplan opgesteld en vroeg men een onderhoud aan met de burgemeester.

Op 9 augustus werd een afvaardiging van het ouderkomitee ontvangen door burgemeester Vansina, verkeersconsulent Buelens en politiekommissaris Geets. Tijdens het 2 uur durend gesprek werd het voorstel uitvoerig bediscussieerd en uiteindelijk gaf Vansina aan de heer Buelens de opdracht het plan van de stad te hertekenen in de zin van de voorstellen van de werkgroep. Hij beloofde de werkgroep op de hoogte te houden.

Naar een veilige schoolomgeving

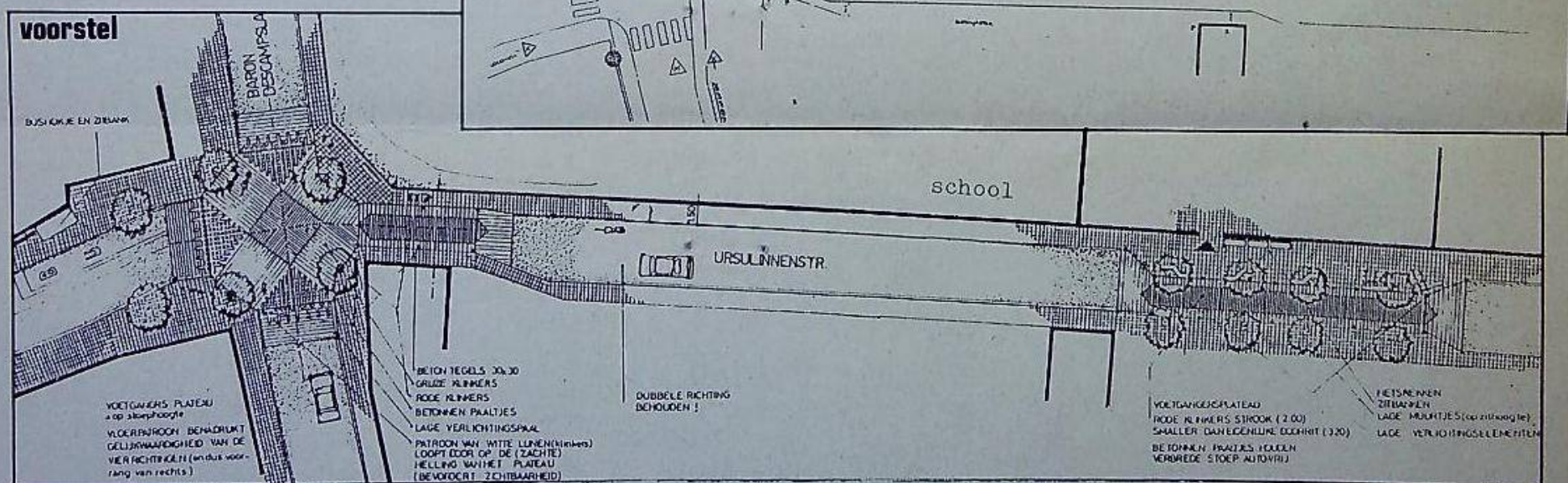
De actie rond de Lambertzschool kan ook niet los worden gezien van de campagne die Langzaam Verkeer voert voor een veiliger schoolomgeving. Daartoe heeft Langzaam Verkeer een methode ontwikkeld die de direkt betrokkenen, dit zijn de leerlingen, de ouders, de leerkrachten, de schooldirectie, ... in staat stelt zelf oplossingen uit te denken en af te dwingen van een (helaas al te dikwijls!) in gebreke blijvende overheid. Deze methode staat veel uitvoeriger beschreven

↑ Het einde van de schooldag veroorzaakt nogal wat opstoppingen in de Ursulinenstraat.

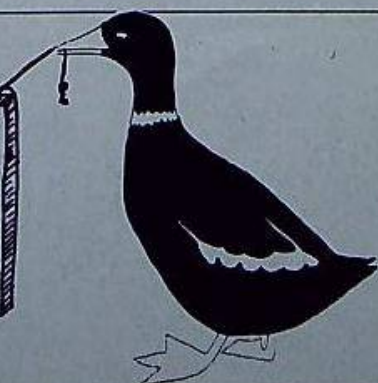
↑ Het gevaarlijk kruispunt van de Ursulinenstraat met de Descampslaam.

in hun brochure "Naar een veilige schoolomgeving". Deze kan besteld worden bij Langzaam Verkeer, Diestsestraat 283, 3000 LEUVEN (016/239465).

Op ZONDAG 2 OKTOBER 1983 bent U van harte welkom op de

OPENDEURDAG-HESO

vanaf 10 u. : tentoonstelling over onze werking
brokante markt
vanaf 12 u. : restaurant (ook kinderschotels)
14-16 u. : GANZENSPEL door Heverlee
vanaf 18 u. : kaas en wijn, koude schotels
om 18 u. : uitslag en prijzen Ganzen spel

U wordt in het bijzonder uitgenodigd door:

..... **HESO**

HESO, Naamssteenweg 164, Heverlee/23 11 88

KLAPSTUK '83

Of weet u soms al waar de term *moderne dans* goed voor is? Of erger nog: *post-moderne dans*? Denkt u vooral niet aan *ballet* of *volksdans* want dat lijkt nauwelijks op wat tussen 6 en 22 oktober 1983 in het centrum van Leuven's Kulturele belangstelling zou moeten staan en er hoogstwaarschijnlijk weinig moeite voor zal moeten doen. Bèjart, goeie ouwe Maurice Bèjart? Die was inderdaad modern een twintigtal jaren geleden. Met hem is ook de dansklok in Vlaanderen min of meer stilgevallen. En dat, terwijl een aarzelende en nieuwsgierige blik buiten ons eigen land al gauw een onverhoopde schat kan ontdekken aan gezelschappen en individuele choreografen, die op zoek zijn naar een nieuwe persoonlijke, authentieke manier van zich lichamelijk uitdrukken, waarbij het keurslijf van traditie en geplogenheden steeds meer wordt losgelaten. Het Leuven's Studentencentrum STUC haalt voor u een keuze uit deze schat naar uw eigen stad: Klapstuk 83, van 6 tot 22 oktober, wordt een Internationaal Dansfestival.

De moed tot organiseren

Twee jaar geleden, toen het STUC zich noodgedwongen moest gaan beperken wat aktieterreinen betreft, werd naast toneel ook gekozen voor de uitbouw van dans in programmatie en kursuspakket. Een risikovolle keuze: veel kennis van moderne dansscène was in Vlaanderen niet bepaald te rapen, en of de kleine kern van geïnteresseerden zich zou uitbreiden bleef vooralsnog de vraag. Haast in dezelfde periode maakte Anne-Teresa De Keersmaeker, Belgische, haar choreografie *Fase* op muziek van Steve Reich, en danste ze samen met Michèle-Anne De Mey volle Vlaamse zalen in: een jong talent van eigen bodem dat zonder bliken of blozen tussen internationale namen mag staan. Meteen was het hek van de dam: de interesse voor dans begon te groeien en wat door velen doodgevaand werd, bleek toch nog levenskrachtig. Ook voor het dansfestival-idee moeten we eventjes terugblikken in de geschiedenis van het STUC. Al van bij zijn begin organiseerde 't STUC elk jaar als seizoenopener een *Klapstuk*, in samenwerking met het Festival van Vlaanderen. De samenwerking zorgde ervoor dat in Leuven avant-garde kunstenaars te zien en te horen waren, die door het STUC alleen nooit betaalbaar of te engageren zouden geweest zijn, en die anderzijds ook nooit hun plaats gekregen zouden hebben in het oerdegelijk-traditionele Festival van Vlaanderen. Na een paar jaar begon er echter sleet te komen op de *Klapstuk*formule, en bovendien kwamen de crisis-budgetten niet ten goede aan de kwaliteit en de organisatie ervan. Vorig jaar werd dan ook besloten een jaartje over te slaan en meteen te werken aan een *serius* alternatief voor het jaar daarop: het *Klapstuk*-dansfestival. Dat de mogelijkheden hiervoor groter bleken dan aanvankelijk werd gedacht, heeft niet alleen te maken met de opleving van de dansinteresse, maar zeker evenveel met de groei van het STUC als organisator van kulturele manifestaties. Na zes seizoenen werking kan het zaaltje aan de Van Evenstraat moeilijk nog afgedaan worden als *studenten die toneel spelen* of iets dergelijks. Met veel moeite en aangehouden inspanningen heeft het STUC atilaan enig respect verworven bij het publiek en ook bij de vaak zo wantrouwige openbare en/of gevestigde instellingen: de KUL zelf in de eerste plaats, het Ministerie van Nederlands Kultuur, de pers, subsidiënten zoals ambassades, het Kommissariaat-Generaal voor Internationale Kulturele Samenwerking, privé-sponsors, ... Sinds vorig jaar kwam ook schot in de samenwerking met de Stad

Leuven, in die mate zelfs dat het dansfestival onder de auspiciën van de stad doorgaat, en de Stadsschouwburg tien maal ter beschikking wordt gesteld (wat trouwens in aanvang aanleiding gaf tot een rel met de amateurtoneelverenigingen die traditioneel gezien hun seizoen ook openen in die periode.)

Het programma

Door de uitbouw van alle public-relations en door de samenbundeling ervan voor één project, werd de organisatorische basis gelegd voor het ambitieuze festivalprogramma. Voor details kan je altijd de *Klapstuk*-folder raadplegen. Hier enkel een greep uit het aanbod. Anne-Teresa De Keersmaeker komt met *Rosas* en herneemt *Fase*. Jan Fabre, Antwerpenaar, voert zijn acht-uur-durend theaterproject op, *het is theater zoals te voorzien en te vernachten was*. Verder allemaal buitenlandse gasten: de Merce Cunningham Dance Company uit de USA, pionier van de post-modern dance, en in gezelschap van John Cage. Dana Reitz, ook USA, danst solo's. Nog andere vrouwelijke solo's komen van Ilka Doubek (BRD), voormalige sterballerina, Carletta Ikeda (Japan), en Suzanne Linke (BDR). Deze laatste is trouwens choreografe van de Folkwang Tanzstudio, een Duits gezelschap dat ook te zien zal zijn. Aan grotere compagnieën is er dan nog het Franse Ballet-théâtre De L'Arche met een choreografie gewijd aan Samuel Beckett: *May B*. Dansen ook nog: Bill T. Jones en Arnie Zane (USA), en de jonge Brit Michael Clark. Naast het eigenlijke dansprogramma valt er overigens nog één en ander te beleven. Ter gelegenheid van het Festival zullen de tien films die Fred Astaire samen met Ginger Rogers maakte te zien zijn in de Vlaamse Leergangen, en wordt hierbij aansluitend een lezingencyclus ingericht. Voor de liefhebbers

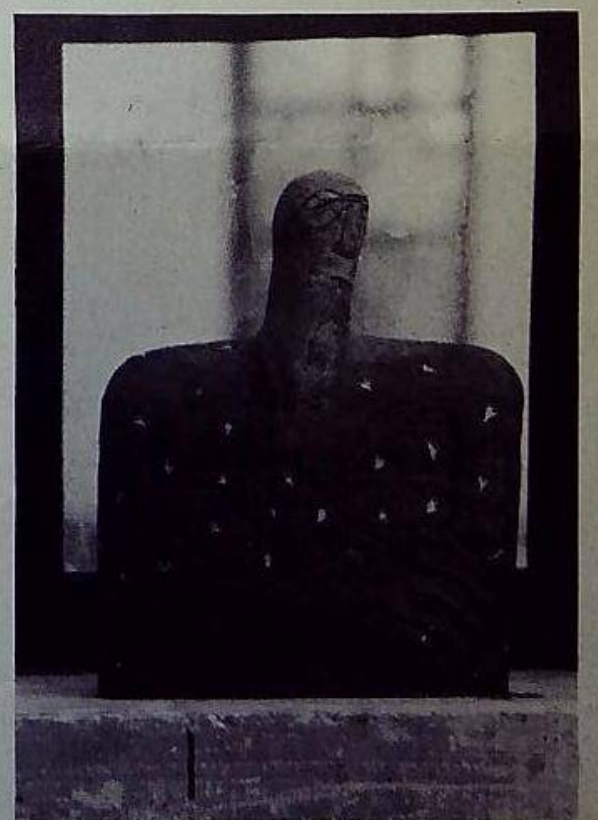
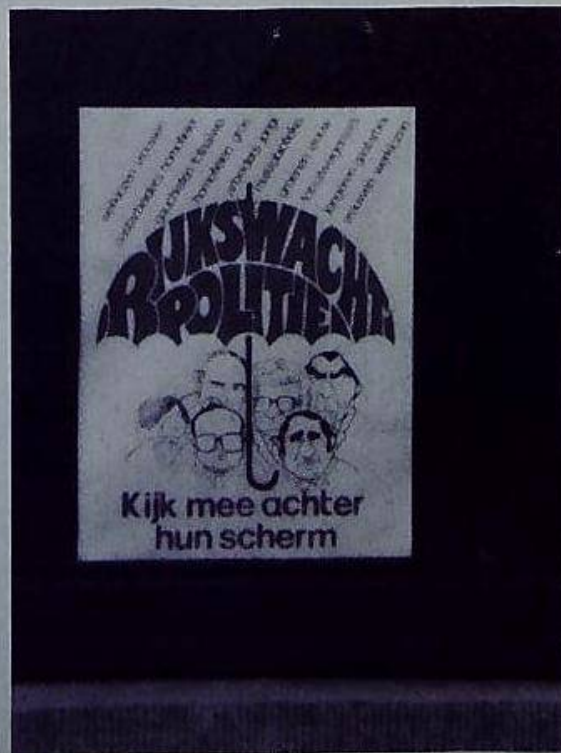
IN LEUVEN EINDIGT DE DANSONWETENDHEID VAN VLAANDEREN

zijn er ook een drietal workshops met: Denis Devisscher, Dana Reitz en Mailen Breuker (van Folkwang Tanzstudio). Er is de lezing van Charles Atlas (USA) over videodance, er is tenslotte het nachtprogramma vol leuke verrassingen dat natuurlijk nu nog niet wordt bekend gemaakt omdat het dan geen verrassing meer is...

Doe mee

Als je een zweem van interesse voelt voor de moderne dans, is het hét moment om op korte tijd met vele verschillende uitingen ervan kennis te maken. De tickets zijn, de principes van het STUC indachtig, niet spotgoedkoop, maar toch wel betaalbaar (variërend van 100 tot 400 fr., telkens 50 fr. vermindering voor houders van een STUC-kaart) Voor nadere praktische inlichtingen kan je best de *Klapstuk*-folder op de kop tikken, die overal in Leuven wordt verspreid en die je ook thuis kan laten bezorgen als je erom vraagt op het nummer 23.67.73. Kaarten kan je kopen in 't STUC, 2de verdieping van de Van Evenstraat 2D te 3000 Leuven of in het bureau van de *Passe-Partout*, Bondgenotenlaan 12 te 3000 Leuven. Telefonisch reserveren kan niet, schriftelijk wel, tenminste vóór 3 oktober. Een bestelformulier vind je in de *Klapstuk*-folder. Voor de fanaten is ook een abonnement voorzien tegen de spotprijs van 1100 fr. voor vijf voorstellingen, een film en een programmaboek. Maar wees er op tijd bij, want nu al zal je zeker niet alleen zijn als toeschouwer ...

'Wachten op' van Rita Herman. Een van de betere werken op de tentoonstelling over 'Hedendaagse skulpturele keramiek in België' in de Kruidtuin.

WEG DIE BOMMEN, !

VAKA - LEUVEN

DP : Hoe werkt het 23-oktoberkomitee en wie maakt er deel van uit ?

Piet : Dit komitee heeft de voorbereiding van 23 oktober op het oog en richt zich tot de Leuvense bevolking. Een groot aantal organisaties werken er aan mee : VAKA, ACW-Leuven, Dialog, Wereldwinkel, Jeugdhuis Heiberg, RAL, PVDA, SPE, Agalev, De Andere Film, KSJ, CSA, Humanistisch Verbond, Vredesonderzoek KUL, Scholierenkomitee, ... CVP-jongeren en VU-jongeren zijn bij de start de neus aan het venster komen steken, maar hadden niet de mogelijkheid om, naast het mobilisatiewerk binnen hun eigen organisatie, nog mee te werken met het komitee. Er zijn ook organisaties die niet mee in het komitee gestapt zijn maar zich wel klaarhouden om affiches zo ruim mogelijk te verspreiden : KLJ, buurthuizen, ... Naast de mobilisatie voor 23 oktober wil het komitee ook werken aan wat na 23 oktober moet gebeuren, m.a.w. welke de strategie van de vredesbeweging dan moet zijn. Zo kunnen we reeds aankondigen dat op *dinsdag 25 oktober een strategie-debat* zal georganiseerd worden in ALMA 2 om 20 uur.

Vanuit organisatorisch standpunt bestaat het komitee uit een algemene vergadering, een aantal werkgroepen en een stuurgroep. Tijdens de algemene vergadering worden opdrachten, concrete voorbereidingen van acties doorgespeeld naar werkgroepjes die een uitgewerkt voorstel indienen op de volgende algemene vergadering. De stuurgroep bereidt de vergaderingen voor en houdt een oor gespitst op berichten van VAKA-nationaal. Naast het 23-oktoberkomitee bestaat ook een *scholierenkomitee* dat onafhankelijk werkt maar ook vertegenwoordigd is in het 23-oktoberkomitee. Eind september, begin oktober start een *studentenkomitee* op een zelfde basis.

DP : Kan je een vergelijking maken met de voorbereiding van de vorige betoging (25 oktober '81) ?

Piet : Ook toen bestond er een dergelijk komitee. Opmerkelijk nu is wel de *breder basis*. Zo was bijvoorbeeld het ACW-Leuven 2 jaar geleden niet actief betrokken bij het komitee, nu wel ! Zoals je weet heeft het mee opstappen van het ACW (nationaal) wat voeten in aarde gehad. Zo is in de platformtekst een stap gezet in de richting van het ACW : naast het 'kernwapens in geen geval' (VAKA) staat er dat de 'plaatsingsbeslissing moet opgeschort worden' (ACW). Verder is ook opvallend dat er binnen de diverse organisaties duidelijk meer gemobiliseerd wordt.

DP : Welke concrete acties zijn er in Leuven gepland ?

Piet : Even op een rijtje zetten : op de jaarmarkt was er een VAKA-stand met dokumentatiemateriaal en straat-toneel. Er is een brochure gemaakt, nl. *Het hellend vlak van het militair fatsoen*, die handelt over de aanwezig-

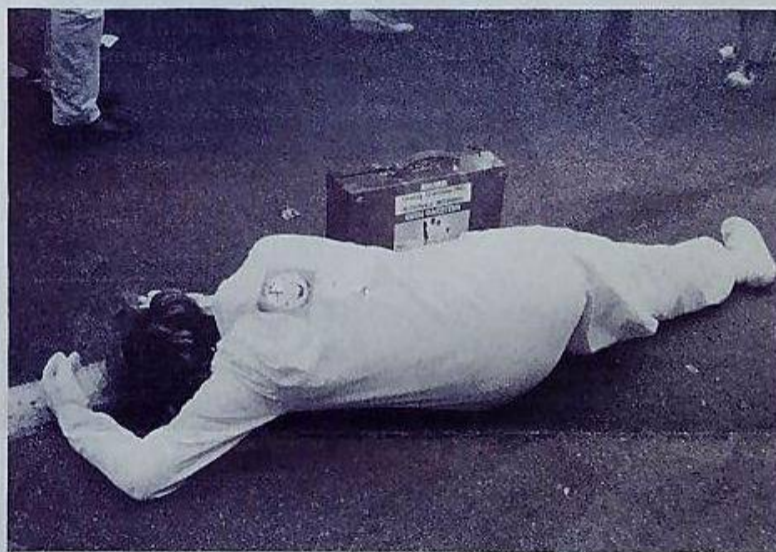
heid van het militarisme in het arrondissement Leuven (zie apart kader : 'Het militair-industrieel kompleks te Leuven' ; de brochure is voor 100 fr. te koop bij Elcker-Ik, Kritak, Lepelstraat 36, ...). Naast het plakwerk zal er propaganda gevoerd worden via vrije radio's (interviews + djingles) en de plaatselijke pers. Er wordt ook een affiche gemaakt, waarop alle activiteiten van het komitee en deze van de organisaties binnen het komitee zullen worden aangekondigd. In de week van 10 tot 15 oktober worden filmavonden (*Atomic café, War Game*, kortfilms) voorzien in verschillende deelgemeenten. Voor leerkrachten wordt een aanbod samengesteld, waaruit materiaal kan 'gepikt' worden om een les over de problematiek in mekaar te steken. Op 18 oktober komt er ook een mobilisatiebetoging en op donderdag 20 oktober een grote **ANTI-RAKETTENFUIF** in de *Manhattan* (vanaf 19u. 30' met infostands, toneel, film en fuif ; inkom : voorverkoop : 70 fr., kas : 100 fr.).

heid van het militarisme in het arrondissement Leuven (zie apart kader : 'Het militair-industrieel kompleks te Leuven' ; de brochure is voor 100 fr. te koop bij Elcker-Ik, Kritak, Lepelstraat 36, ...). Naast het plakwerk zal er propaganda gevoerd worden via vrije radio's (interviews + djingles) en de plaatselijke pers. Er wordt ook een affiche gemaakt, waarop alle activiteiten van het komitee en deze van de organisaties binnen het komitee zullen worden aangekondigd. In de week van 10 tot 15 oktober worden filmavonden (*Atomic café, War Game*, kortfilms) voorzien in verschillende deelgemeenten. Voor leerkrachten wordt een aanbod samengesteld, waaruit materiaal kan 'gepikt' worden om een les over de problematiek in mekaar te steken. Op 18 oktober komt er ook een mobilisatiebetoging en op donderdag 20 oktober een grote **ANTI-RAKETTENFUIF** in de *Manhattan* (vanaf 19u. 30' met infostands, toneel, film en fuif ; inkom : voorverkoop : 70 fr., kas : 100 fr.).

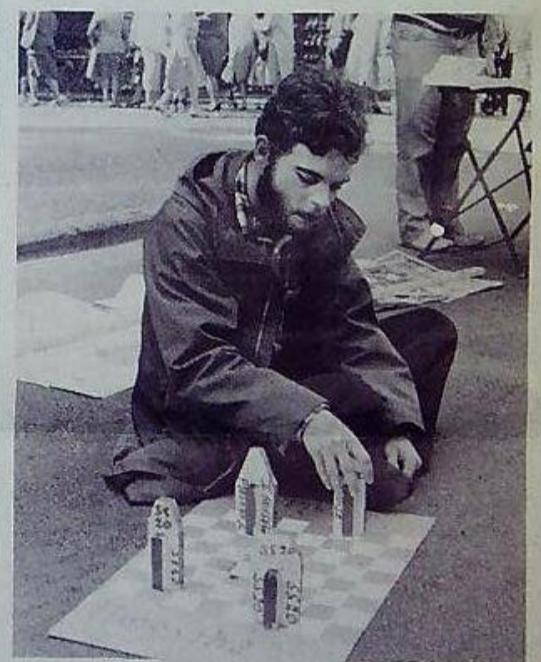
zien (om de moeilijkheden bij vorige betogingen te vermijden). Op het eindpunt van de betoging (Heli-haven ; World Trade Center) is er vanaf 15 uur animatie met optredens van een aantal groepen. Om 17 uur volgen dan een aantal toespraken. Dan terug animatie tot de laatste betogers huiswaarts keert.

DP : En houden we met deze betoging de kernwapens buiten ?

Piet : Ik denk dat we ons op dit punt weinig illusies moeten maken. Kijk naar de vorige keer : toen was de beslissing ook al genomen en nadien *zogezegd* gewijzigd (=Navo-dubbel besluit). Maar vandaag moeten we vaststellen dat er uiteindelijk *niets* veranderd is. 't Zelfde mogen we nu verwachten : de plaatsingsbeslissing is eigenlijk al genomen, maar ze zal pas later naar buiten gebracht worden. De betoging kunnen we ook zien als een *ondersteuning van latere acties* die ongetwijfeld moeten volgen (o.a.

Straattoneel rond de kernraketten op de Leuvense jaarmarkt.

DP : En dit alles mondt uit in een massale volkstoeloop op 23 oktober in Brussel ?

Piet : Dat hopen we vast. We onderhandelen nog met de NMBS om het vervoer *via trein* te organiseren, de NMBS heeft beloofd meer treinen in te zetten (vervoer van ong. 100.000 mensen). Wel wordt gevraagd om het 'treinreizen' naar Brussel zoveel mogelijk te spreiden, d.w.z. vertrek reeds in de voormiddag. In Leuven onderzoeken we nog of het de moeite loont *busreizen* te organiseren vanuit de randgemeenten naar het station. In Brussel zelf verzamelt Brabant (en dus ook Leuven) aan het station van Schaarbeek, waar het vertrek van de betoging voorzien is om 13 uur 30'. Er zijn nog twee andere vertrekplaatsen voor-

te Florennes). In geval van een massale deelname aan de betoging zal het moeilijker zijn deze verdere acties in diskrediet te brengen.

MILITAIR-INDUSTRIEEL KOMPLEKS TE LEUVEN

De discussie over de plaatsing van de kernraketten raakt slechts het topje van een veel grotere ijsberg nl. het militair industrieel kompleks dat onzichtbaar aanwezig is, ook in de Leuvense regio. Het 23 oktoberkomitee heeft een poging gedaan om de militaire aanwezigheid en de bedrijven die uit de defensieruif eten, te inventariseren. Indien men de bewapeningswaan zin efficiënt wil tegengaan dan moet men niet enkel het topje van de kernraketten afvlakken, maar moet ook het onzichtbare deel van de ijsberg gesmolten worden.

Militaire basissen

In Bevekom (op 15 km van Leuven) zijn 32 F-16's gestationeerd die tot nucleaire opdrachten in staat zijn. Het neerstorten van een F-16 in Bierbeek deed ons enige tijd geleden er aan herinneren dat Bevekom niet zo ver af is. Indien Bevekom in de toekomst wel een nucleaire opdracht zou krijgen, dan zullen die ongetwijfeld opgeslagen worden in het munitiedepot van de luchtmacht in het Meerdaalbos te Oud-Heverlee en dat is toch wel akelig dichtbij. Op dit ogenblik worden daar reeds nucleaire Nike-afweerraketten nagekeken. Nog wat dichterbij hebben we de Hemptinnekazerne te Heverlee. In deze kazerne is een school gehuisvest waar de jonge rekruten een basisopleiding krijgen en een centrum waar chauffeurs gevormd worden. Ook de speciale munitie school zit onder hetzelfde dak. Binnen de Leuvense ring is er dan nog de NATO Pipeline Divisie in de Naamse straat (Tarweschoofkazerne). Vanuit dit centrum wordt de petroleumbevoorrading van het militaire apparaat (+ een deel van de burgerlijke bevoorrading) gecontroleerd. Vlak bij deze kazerne is er de kazerne Michotte in de Parkstraat. Deze kazerne heeft een puur administratieve functie. Hier zit ondermeer de plaatskommandant, de hoogste officier in rang van het garnizoen Leuven. Hier zou ook de militaire inlichtingendienst (SDRA) gehuisvest zijn. Volgens VVDM (Vereniging van dienstplichtige militairen) zouden jaarlijks tientallen dienstplichtigen

moeilijkheden ondervinden (overplaatsingen,..) omwille van linkse en andere afwijkende sympathieën op advies van de SDRA. Het leger is dus alomtegenwoordig in de Leuvense regio en we hoeven dus geen schrik te hebben van de Russen.

KUL: een vredesuniversiteit?

De bewapeningswedloop is er niet alleen omdat onze militairen graag duur en gesofistikeerd speelgoed hebben, maar ook omdat heel wat industrieën leven van de militaire uitgaven, vooral dan de industrieën in de spitssectoren: elektronika, nieuwe materialen,.. Het leger en de militaire industrie hebben om deze reden steeds een levendige belangstelling gehad voor wetenschappelijk onderzoek en de band tussen deze twee is haast vanzelfsprekend geworden. Niet dat deze wetenschappers zo oorlogszuchtig zijn, maar de actieve sponsoring door het militaire apparaat heeft tot gevolg dat de beste wetenschappers in adviesorganen van de NATO terecht komen en de wetenschappelijke resultaten onrechtstreeks gebruikt worden door de oorlogsindustrie. Misschien kunnen ook de professoren hun steentje bijdragen voor 23 oktober en wat kieskeuriger zijn wat betreft geldbronnen.

Militaire industrie

In het arrondissement Leuven zijn er (gelukkig) geen bedrijven zoals FN en PRB, maar wel een aantal hoogtechnologische bedrijven die via de FLAG (Flemish Aerospace Group) een graantje willen meepikken van de defensiegraanberg. In dit verband worden de namen genoemd van metaalbedrijven zoals Westland EMG (Tildonk); in de elektronika: Sylvania, Incir, Silvar Lisco en Lemmens Elektronika; en in de scheikunde-branch: Raychem. De gegevens over de militaire industrie zijn echter zeer onvolledig. Misschien stof voor een grondiger studie want tot nu toe wordt er veel meer onderzoek verricht in dienst van de oorlog dan wel in dienst van de vrede. ○

Buurtfeest Pleinstraat

1 jaar na de verkiezingen

Vorig jaar mocht de buurt zich verheugen (?) op de belangstelling van heel wat politici die allemaal uitermate geïnteresseerd waren in de problemen van het plein en omgeving. Dit jaar vond enkel Mia Hamels het de moeite om zich te laten zien. De aan- of afwezigheid van politici heeft weinig belang maar het typeert wel hoe zij zich gedragen vóór en na de verkiezingen. Vorig jaar zorgde de kruidtuin voor bloemen en planten om de straat en het plein een feestelijk uitzicht te geven. Dit jaar kreeg men in eerste instantie geen enkel antwoord en na herhaaldelijk aandringen kreeg men als antwoord dat men voor "dergelijke feesten" geen planten meer ter beschikking stelde. Maar het toppunt was dat juist voor het begin van het bal de controleur van de belastingen kwam zeggen dat men geen toelating had om een bal in te richten. Dit misdrijf zou het buurtkomitee 4000 frank kosten hoewel men geen enkele stedelijke belasting verschuldigd was daar de inkom gratis was. Een schriftelijke toelating voor het inrichten van het buurtfeest en het opzetten van een tent, ondertekend door schep en Sprockeels, mochten niet baten. Vorig jaar werd er ook geen expliciete vraag gedaan om een bal in te richten en toen kwam er geen enkele reactie van het gemeentebestuur. De ambtenaren zullen het waarschijnlijk te druk gehad hebben met het schrijven van de adressen voor de propaganda van hun partij. Het is in elk geval ontmoedigend om vast te stellen dat het stadsbestuur miljoenen over heeft voor "de luister van Leuven" maar voor initiatieven zoals een buurtfeest praktisch geen steun verleent, wel integendeel. Prompt werd dan ook een petitie geschreven tegen de boete van het gemeentebestuur die door iedereen getekend werd (behalve schep en Hamels). We kijken uit of de boete er zal komen, het buurtkomitee weigert ze in elk geval te betalen. Ondertussen vernamen we dat het schepkollege besliste de boete in te trekken. ○

JONG KAV
St. Franciscus

September 1983

Dag Iedereen,

Na deze lange, zonnige vakantie maken we terug plannen om een paar avonden samen doot te brengen.

Zoals afgesproken in juni deden we ons best om deze telkens op de 3de maandag van de maand te plaatsen maar dit lukte niet steeds (geesten, vakanties, reeds verschillende andere activiteiten enz.). Zoals je hieronder zult zien is het resultaat toch niet zo slecht en hopelijk vallen niet alleen de data maar ook de gekozen activiteiten in de smaak:

maandag 19 september:	naamse kluisavond
donderdag 20 oktober:	gespreksavond over gezondheid en ziekte bij jonge kinderen
maandag 21 november:	sportieve avond (badminton?)
donderdag 22 december:	bakavond in kerststemming
maandag 23 januari:	concert
maandag 20 februari:	Italiaanse avond
maandag 19 maart:	gespreksavonden over emancipatie
maandag 2 april:	fietstocht of dia-avond
maandag 21 mei:	jaarlijkse etentje.
maandag 18 juni:	

Natuurlijk herinneren we je nog, bij tijd en ontijd, aan de verschillende activiteiten (behalve nu voor september) maar neem snel je agenda bij de hand en reserveer deze dagen reeds zonder pardon.

In leden geval tot op 19 september, om 20.00 u in het parochiezaalje, en allen samen maken we er best een gezellig jaar van.

Was je nog nooit van de partij? Reden te meer om op 19 september even langs te komen!!!!

met vriendelijke groeten,
Maryse, Ingrid, Nicole en Haggy

A long hot summer

in de rimboe van de stad hangt de zwarte leeuw aan een beschaafde tak

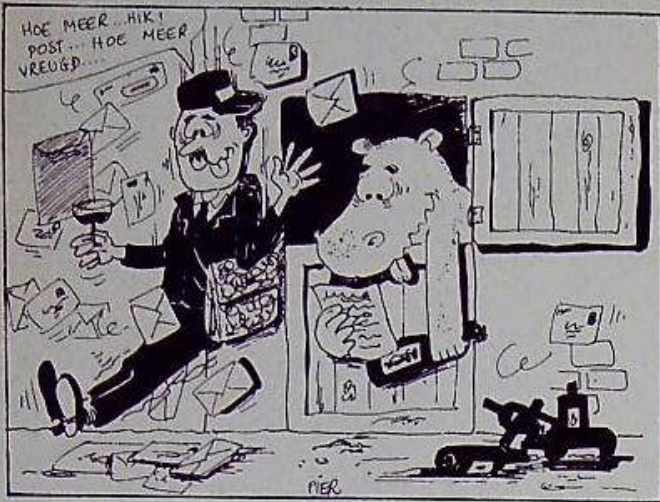
men is geneigd te zeggen hier zijn geen apen meer bij gebrek aan lianen

wat is evenwel de naam der wezens die maandelijks menstrueren in obscene raadszalen van laat-gotisch allooi?

leuven ligt op apegapen weet zelfs de schaarse amerikaan die zijn nikon op het stadhuis richt "how the west was won"

De langzame weg
naar emancipatie

open staldeur

Een gunstige wind

Een gunstige wind deed onderstaande brief onze open (stal)deur binnenwaaien. Met de publikatie ervan willen wij geenszins het Leuvense Rijks-V.S.O een slag onder de gordel toebrengen. Wij hopen enkel dat deze inside-informatie voor de onderwijsleek (en daar rekenen wij ons ook bij) wat klaarheid kan scheppen in de vaak troebele waters waarin bepaalde "verantwoordelijken" van het Staats-onderwijs vissen. Daarmee is ook niet gezegd dat de poel van het Vrij Middelbaar Onderwijs te Leuven zuiverder zou zijn. Maar welke "kenner" laat ons uit die hoek eens wat toewaaien?

Bij de invoering van het V(ernieuwd) S(econdair) O(nderwijs) in de Leuvense Rijkscholen (september 1971) werden er twee zelfstandige Middenscholen opgericht: in de V.Decosterstraat werden de leerlingen van de eerste twee leerjaren van het Koninklijk Atheneum, Lyceum en R(ijks)I(nstituut) voor T(echnisch) O(nderwijs) samengebracht, de RMS-Heverlee werd ook Middenschool en kreeg nog het gebouw van de vroegere gemeenteschool op de Naamsestraat toegewezen. De oprichting van twee Middenscholen stak blijkbaar de ogen uit van de (B)SP-verantwoordelijken van Leuven. Van 1972 af werd o.l.v. Tobback (die toen pas schepen van openbare werken was) geijverd om de Middenschool Heverlee te doen sneuvelen. Met succes want na een tijd werd deze school inderdaad opgedoekt.

Eveneens in 1972 zette de nieuwe studie-prefect (en BSP-er) dhr. Moonen zijn actie in om tot een superstructuur van het Leuvense VSO te komen. Naar aanleiding van de bouwprojecten in Redingenhof (oorspronkelijk was daar alleen een nieuw internaat gepland) ijverde hij voor één bovenbouw van het Atheneum, Lyceum en Rito (dus de samenvoeging van de 3de, 4de, 5de en 6de leerjaren van deze drie scholen); een mastodont met één superprefect (hijzelf) en daarnaast nog een administratieve en een technische directie. Moonen klampte de "verlichte" BSP-geesten van Leuven aan en slaagde erin zijn plannen door te drukken. In de loop van de jaren 70 was er binnen de Leuvense BSP-top een geheim akkoord om één bovenbouw te maken. Ook op het kabinet van de toenmalige liberale onderwijsminister Decroo had dhr. Moonen vaste voet in huis, want de plannen van Redingenhof werden tenslotte zo gewijzigd dat de conceptie voor één school gold: er was bijv. maar één directiebureau voorzien. Toen de CVP op het Ministerie van Onderwijs belande bood de fusie van Redingenhof voor Coens en co onverwachte perspectieven om het Rijksonderwijs te Leuven een onverhoopte slag toe te brengen. De weg naar extra bezuinigingen, uitverkoop van Rijkschoolgebouwen, de aanstelling van een CVP-provisor lag open.

Na een karikaturale raadpleging van de inspraakorganen van de drie scholen werden het vroegere Lyceum en Rito aan het Atheneum toegevoegd begin september 1982, weliswaar bleven de leerlingen nog enkele maanden in de oude gebouwen want de super-school was (en is) nog niet af. Gedurende enkele weken voor de kerstvakantie begonnen dan voor de leerlingen van het Atheneum en Lyceum de voorbereidingen tot wat dhr. Moonen de "verhuis van de eeuw" noemde. Eén van de gevolgen was dat leerlingen enkele weken niet hun normale lessen kregen. Ze hielpen mee bij het in- en uitpakken en het verhuizen. Maar alles onder één dak (behalve voor lichamelijke opvoeding en gedeeltelijk haartooi) was de hoofdzaak. En dan moest dhr. Moonen zijn absolute heerschappij vrijwaren: de voormalige directies van Lyceum en Rito (die zelf geestdriftig voor de fusie hadden getekend in de hoop dat er voor hen een ondergeschikt directieplaatsje zou behouden worden) vlogen met nieuwjaar 83 buiten. Wie er wel als nieuweling aankwam was een provisor (=soort onderdirecteur) een CVP-er die al jaren geen les meer heeft gegeven en wiens echtgenote toevallig op het kabinet van Coens zit.

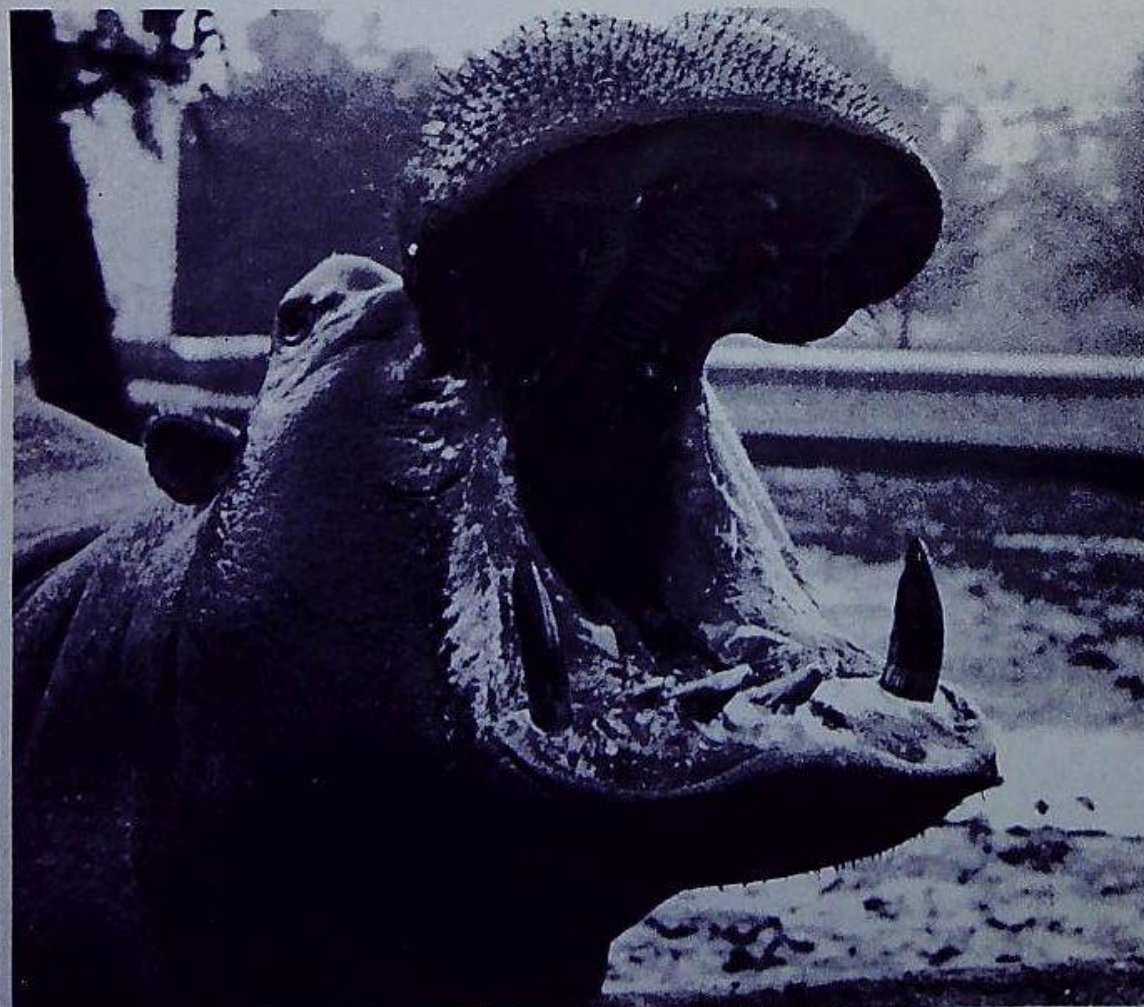
En dan de grote dag!!! De inhuldiging!!! Vermits Coens zowat overal in de kringen van het officieel onderwijs ongewenst is, voorzag de superdirectie en zijn staf grote moeilijkheden. Geen nood!! Met hun ervaringen opgedaan in militaire kringen van het Rijksonderwijs in Duitsland en hun vlotte kontakten met Rijkswacht-officieren en Politiecommissarissen werd er een passende defensiestrategie uitgedacht: hoeveel bereiden rijkswachters konden er in de ondergrondse garages; per hoeveel aanwezigen moest er een politiemans-in-burger gevraagd worden; hoe kon de "geheime" toegangsroute voor Coens en co uitgestippeld worden??? En dan de invitatie. Zoveel mogelijk zonder onderscheid tussen verdedigers en belagers van het Rijksonderwijs. Zeker ook lieden die in uniform konden komen. Waar konden die allemaal staan of zitten? Geen probleem: de tweederangs genodigden konden volgen op een interne TV-keten. Dranken en toastjes voor zovelen? Geen nood, in Mechelen zijn er traiteurs met een even ruime visie als hun stadsgenoot Moonen. Nu het werd toch betaald met de bijdragen van het personeel, dat daarna nog kon gaan opdraaien voor een gastronomisch weekend in het belang van de school

En dan durfden die socialisten van de gemeenteraad nog in de pers aankondigen, dat ze afwezig zouden blijven op de inhuldiging. "Ziet ge wel, onze school is geen socialistische school" klonk het in de euforie van de fusionisten. Want Tobback en co zijn er stellig van overtuigd dat het grote publiek niet weet dat zij de eerste supporters van de fusie waren. Coens op het Ministerie van Onderwijs kwam hen dus wel goed gelegen om beladen te worden met alle zonden van Israël.

En het personeel is er niet gerust in!!! Het spook van de boventaligheid hangt hen boven het hoofd. Na 1 oktober zal men pas weten wiens job sneuvelt door de fusie van de "grootste Rijkschool van Vlaanderen" (volgens Moonen).

En er is al wat veranderd in Redingenhof. Neen, nog geen sporthal of turnzaal is er. Maar van "open school met vrije doorgang" is er nu al een metalen omheining. Neen, geen "Ijzeren muur", want het glazen huis moet doorzichtig blijven. Dat geldt natuurlijk niet voor het prefectenbureau: daar hangen vrijwel de enige zware gordijnen, daar staat de deur nooit open. Dhr. Moonen voelt er zich zo geborgen, soms tot laat in de avond of in de nacht.

Naam en adres gekend.

Het Dijlepaard, een roepende in de woestijn? Geef nu gehoor aan zijn lokroep, vul snel deze strook in en stuur het op naar ons redactieadres: Het Dijlepaard, Blijde Inkomststraat 115 3000 Leuven

Naam:

Straat:

Gemeente:

wil een proefabonnement (2 nummers)
 wil een jaarabonnement en stort 250 frank op nr 001 -0596401 - 24